

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 13Pc/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620201511
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Minárik
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:2620201511.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Tomášom Minárikom v právnej veci navrhovateľa: L. Z., O.. X. XX. XXXX, Z. V. Č. XXX, proti oprávnenej: F. Z., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. F., L.. U. XXXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Agatou Džačovskou, advokátska kancelária so sídlom Senica, Hviezdoslavova 315, o zrušenie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a.

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť oprávnenej trovy konania v sume 221,54 Eur na účet právneho zástupcu oprávnenej v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaným návrhom (súdu doručeným dňa 10.6.2020) sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti k svojej plnoletej dcére (oprávnenej), podľa obsahu návrhu naposledy určenej rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 11P/39/2016-88, na tom skutkovom základe, že oprávnená nadobudla plnoletosť, nedokáže sa s ňou nijako skontaktovať a teda si nevie overiť, či pokračuje v príprave na budúce povolanie.

2. Oprávnená písomným podaním na č.l. 27 spisu s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti nesúhlasila s odôvodnením, že pokračuje v štúdiu. Doplnila, že o skutočnosti, že študuje, má navrhovateľ vedomosť. Z dôvodu, že si neplnil voči oprávnenej vyživovaciu povinnosť, oprávnená riešila vymáhanie výživného cestou exekútora (Mgr. Slavomír Nosko pod č.k. XXXEx XXX/XX) a exekútorovi doklad o štúdiu zasielala. Zároveň žiadala aby súd zaviazal navrhovateľa nahradiť je trovy konania, ktoré v priebehu konania vyčíslila na 221,54 Eur .

3. Písomným podaním zo dňa 8.2.2021 súd podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/20215 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) v spojení s § 138 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) vyzval navrhovateľa na späťvzatie svojho návrhu. Navrhovateľ na uvedenú výzvu nereagoval.

4. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na 12. 5. 2021. Oprávnená písomným podaním na č. l. 44 spisu ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z finančných dôvodov a súhlasila aby súd vec prejednal aj v jej neprítomnosti.

5. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že predmetný návrh podal z toho dôvodu, že nepoznal skutkový stav. Nevedel ako je to s pokračovaním prípravy oprávnenej na budúce povolanie. Je pravdou, že potom mu bolo doručené vyjadrenie, ktorého súčasťou bolo aj potvrdenie o štúdiu. Toto potvrdenie je však zo septembra. On ani v súčasnosti nevie, či oprávnená riadne do tej školy chodí nakoľko začal letný

semester. Pripustil, že mal návrh zobrať späť. Nezobral ho späť z toho dôvodu, že skutkový stav sa mohol zmeniť, komunikácia medzi ním a oprávnenou nie je žiadna a on sa nemá ako dozvedieť, či vyživovacia povinnosť naďalej trvá.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie potvrdením na čl. 29 spisu, odpoveďou Exekútorského úradu Mgr. Slavomíra Noska na čl. 40 spisu a potvrdením na čl. 45 spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

7. Súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že o výživnom na oprávnenú bolo naposledy meritórne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 7P/19/2016-33 zo dňa 7. 7. 2016 (a nie rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 11P/39/2016-88 zo dňa 18.7.2017, ktorý v návrhu na začatie konania uvádzal navrhovateľ, keď týmto rozsudkom bol zamietnutý návrh navrhovateľa na zníženie výživného), ktorým súd (v tom čase ešte maloletú) oprávnenú zveril do osobnej starostlivosti jej matky a navrhovateľa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 150 Eur mesačne. Potvrdeniami na čl. 29 a 45 spisu súd zistil, že oprávnená je od 1.9.2020 študentkou 1. ročníka bakalárskeho stupňa v dennej forme štúdia na Pedagogickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky a v tomto štúdiu riadne pokračuje aj v letnom semestri. Z odpovede Exekútorského úradu Mgr. Slavomíra Noska na čl. 40 spisu napokon vyplynulo, že súdnemu exekútorovi bolo dňa 17.9.2020 doručené potvrdenie o návšteve školy oprávnenou, následne súdny exekútor dňa 17.9.2020 a 15.10.2020 telefonicky informoval navrhovateľa o pokračovaní oprávnenej v štúdiu, v nadväznosti na čo navrhovateľ zaslal súdnemu exekútorovi doklady o platbách vykonaných dňa 30.9.2020, 16.10.2020 a 19.10.2020.

8. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „ZR“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 157 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

10. Z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá je časovo ohraničená okamihom, od ktorého je dieťa (bez ohľadu na to, či je alebo nie je plnoleté) schopné sa samo živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne a z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady, najčastejšie získané nadobudnutím pravidelného príjmu zo zamestnania, z podnikania a podobne po ukončení prípravy na budúce povolanie. Vyživovacia povinnosť (z uhľa pohľadu prípravy dieťaťa na povolanie) končí dosiahnutím prvého najvyššieho stupňa vzdelania v bežnom vzdelávacom procese (prvá ukončená vysoká škola). Rozhodnutie dieťaťa po skončení jednej vysokej školy pokračovať v štúdiu na druhej vysokej škole už nezakladá povinnosť ďalšieho vyživovania.

11. V prejednávanom prípade bolo jednoznačne preukázané, že oprávnená ešte ani neukončila prípravu na svoje budúce povolanie, keď z potvrdení zo dňa 1.9.2020 a zo dňa 25.4.2021 vyplynulo, že oprávnená od 1.9.2020 pokračuje v príprave na svoje budúce povolanie denným štúdiom v prvom ročníku bakalárskeho programu, a to bezprostredne po ukončení stredoškolského štúdia. Z uvedeného možno potom vyvodiť, že oprávnená ešte nezískala predpoklady potrebné na to, aby samostatne a z vlastných zdrojov uspokojovala všetky relevantné životné náklady. Z uvedených dôvodov vyživovacia povinnosť navrhovateľa (ako otca) k oprávnenej (ako jeho dcére) naďalej pretrváva. Preto neostávalo súdu nič iné len návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietnuť.

12. Pri rozhodovaní o trovách konania súd postupoval podľa ust. § 55 CMP (ktoré predstavuje výnimku zo základnej zásady rozhodovania o trovách mimosporového konania ustanovenej v § 52 CMP, v zmysle ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak), keď toto ustanovenie umožňuje súdu niektorému z účastníkov priznať náhradu trov konania vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. V prejednávanom prípade navrhovateľ podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti dňa 10.6.2020, teda v čase, keď ešte nemusel mať vedomosť o tom, či jeho plnoletá dcéra (oprávnená) po ukončení štúdia na strednej škole bude pokračovať v príprave na budúce povolanie štúdiom na škole vysokej. Z obsahu návrhu ako aj z obsahu jeho vyjadrení na pojednávaní však vyplýva, že mu však bolo zrejmé, že jeho vyživovacia povinnosť k oprávnenej zanikne len v prípade, že táto už v príprave na budúce povolanie štúdiom pokračovať nebude (viď časť odôvodnenia jeho návrhu „s dcérou sa nedokážem nijako skontaktovať, vyhýba sa stretnutiu, tak si neviem nijako overiť, či pokračuje v príprave na budúce zamestnanie“, či jeho vyjadrenie na pojednávaní

„ja som si tento návrh podal z toho dôvodu, že ja som vlastne nepoznal skutkový stav, nevedel som ako je to s pokračovaním prípravy oprávnenej na budúce povolanie. Je pravdou, že potom mi bolo doručené vyjadrenie, ktorého súčasťou bolo aj potvrdenie o štúdiu. Toto je však zo septembra. Ja ani v súčasnosti neviem, či teda riadne do tej školy chodí. Začal vlastne letný semester, či pokračuje v štúdiu a pod. Je možné, že som mal návrh zobrať späť, nezobral som ho späť z toho dôvodu, že vlastne ten skutkový stav sa mohol zmeniť, komunikácia tam medzi nami nie je žiadna, ja sa nemám ako dozvedieť, či vyživovacia povinnosť naďalej trvá.“). Ďalej však bolo v konaní preukázané, že dňa 17.9.2020 a 15.10.2020 súdny exekútor navrhovateľa informoval o tom, že oprávnená v príprave na budúce povolanie pokračuje, čo navrhovateľ (ako povinný) akceptoval a súdnemu exekútorovi zaslal doklady o platbách vykonaných dňa 30.9.2020, 16.10.2020 a 19.10.2020. Navrhovateľ tak najneskôr dňa 15.10.2020 vedel o pokračovaní oprávnenej v štúdiu, a teda aj o tom, že jeho vyživovacia povinnosť nezanikla, v nadväznosti na čo pokračoval v platení výživného. Najneskôr dňa 15.10.2020 (ak nie už skôr dňa 17.9.2020) teda navrhovateľ mal vedomosť o tom, že jeho návrh je zjavne nedôvodný. Napriek uvedenej vedomosti navrhovateľ nepristúpil k späťvzatiu svojho návrhu, a to ani potom, čo ho súd pripísal na čl. 37 spisu na späťvzatie návrhu vyzval, všetko v podstate s odôvodnením, že oprávnená môže kedykoľvek štúdium ukončiť a on sa to nemá akým spôsobom dozvedieť. K uvedenému súd v prvom rade uvádza, že nie je správne tvrdenie navrhovateľa o tom, že nemá možnosť zistiť, či oprávnená pokračuje v príprave na svoje budúce povolanie štúdiom na vysokej škole. Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR totiž na webovej stránke <<https://www.potvrdeniaonavsteveskoly.sk/>> sprístupňuje zo svojho informačného systému údaje o tom, či študent, identifikovaný rodným číslom, je študentom jednej zo škôl SR. Navrhovateľovi teda v prvom rade nič nebránilo skutočnosť, či oprávnená v štúdiu pokračuje, na uvedenej webovej stránke zistiť. Navyše, ak si aj uvedenú skutočnosť z akýchkoľvek dôvodov nezisťoval, vedomosť o tom, že jeho dcéra na vysokej škole študuje mal (ako už bolo uvedené vyššie) dňa 15.10.2020 (ak nie už skôr dňa 17.9.2020), a teda mu nič nebránilo pristúpiť k späťvzatiu svojho návrhu skôr, ako sa oprávnená k podanému návrhu vyjadřila, teda skôr ako oprávnenej trovy konania vznikli. Napokon, opodstatnenosť trvania na návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti aj po oznámení, že oprávnená v príprave na budúce povolania pokračuje, len s odôvodnením, že môže kedykoľvek štúdium ukončiť, neobstojí nie len s poukazom na skutočnosť, že navrhovateľ si kedykoľvek mohol pokračovanie v štúdiu overiť už vyššie popísaným spôsobom, ale aj s poukazom na skutočnosť, že z platnej právnej úpravy § 78 ods. 1 a 2 ZR vyplýva, že pre určenie, odkedy sa mení skoršie súdne rozhodnutie o výživnom pre dieťa (zvýšenie, zníženie, zrušenie), nie je rozhodujúce, kedy bol podaný návrh na začatie konania o novú úpravu výživného alebo kedy bolo vydané uznesenie o začatí takého konania, prípadne, ku ktorému dňu navrhli zmenu skoršieho súdneho rozhodnutia účastníci konania, ale len to, kedy došlo ku zmene pomerov (k uvedenému pozri napr. R 54/1969, či uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 473/2012). Povedané inak, aj v prípade, ak by neexistovala možnosť navrhovateľa (ako otca) overiť si, či dcéra (oprávnená) ešte pokračuje v štúdiu, táto by v štúdiu nepokračovala a napriek tomu by navrhovateľ výživné dcére uhrádzal, uvedené by mu nebránilo aj s odstupom času sa domáhať zrušenia vyživovacej povinnosti k dcére, a to aj so spätným účinkom, a v prípade zrušenia vyživovacej povinnosti by mu voči plnoletej dcére vznikol nárok na vrátenie už uhradeného výživného, všetko bez ohľadu na to, či plnoletou dcérou uvedené výživné bolo alebo nebolo spotrebované. Preto možno považovať požiadavku navrhovateľa zotrvať na návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti aj po tom, čo zistil, že jeho dcéra sa stále na budúce povolanie štúdiom pripravuje, a to len z dôvodu, že by štúdium kedykoľvek mohla ukončiť, za nelogickú. Vzhľadom na uvedené, nakoľko sa navrhovateľ preukázateľne dozvedel o tom, že oprávnená sa pripravuje na budúce povolanie, vedel, že v uvedenom dôsledku zostáva jeho vyživovacia povinnosť zachovaná a napriek tomu nepristúpil k späťvzatiu svojho návrhu skôr ako oprávnená vynaložila v konaní trovy a navyše na svojom návrhu aj po výzve súdu na jeho späťvzatie zotrval len z dôvodu, že oprávnená mohla štúdium medzičasom ukončiť, a to napriek tomu, že mal kedykoľvek možnosť overiť si, či oprávnená naďalej študuje a ak by to aj neurobil mal možnosť i neskôr podať návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti a následne, v prípade jej zrušenia, žiadať späť poskytnuté výživné, možno konštatovať, že vzhľadom na vyššie popísané okolnosti je spravodlivé aby trovy konania, ktoré oprávnenej vznikli, neznášala ona sama, ako osoba naďalej odkázaná na výživu zo strany svojho otca (navrhovateľa), ale jej ich nahradil navrhovateľ. Ak by totiž navrhovateľ (napriek tomu, že súd nepopiera existenciu zhoršených vzťahov medzi navrhovateľom a oprávnenej) postupoval v súlade s dobrými mravmi, neukončil by zasielanie výživného svojej dcére hneď po tom, ako ukončila štúdium na strednej škole, keď aj v prípade, že by v štúdiu na vysokej škole nepokračovala, nemožno považovať za pravdepodobné, že by ihneď po ukončení strednej školy získala taký zdroj príjmu, ktorý by jej umožňoval uhradiť všetky odôvodnené potreby, a nepodal by hneď návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, ale by počkal minimálne do septembra 2020, kedy si sám mohol skutočnosť, či jeho dcéra v

štúdiu pokračuje, overiť na vyššie citovanej stránke. Navyše, ak aj uvedený návrh už v júni 2020 podal a v septembri alebo najneskôr v októbri zistil skutočnosti o tom, že jeho vyživovacia povinnosť nezanikla, mohol s mal podaný návrh vziať späť ešte skôr, ako oprávnená trovy konania vynaložila. Preto súd považoval za spravodlivé aby vzniknuté trovy konania nahradila osoba rodiča povinného z vyživovacej povinnosti, ktorá mohla predísť začatiu konania, či po jeho začatí aspoň vzniku jeho trov na strane svojej dcéry, a nie, aby ich zhášala zo svojho dcéra, ktorá sa naďalej štúdiom na svoje budúce povolanie pripravuje a ktorá je naďalej na výživu odkázaná. Podľa § 55 CMP v spojení s § 58 CMP tak súd zaviazal navrhovateľa nahradiť oprávnenej trovy konania v sume 221,54 Eur za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia a písomné podanie vo veci, spolu s paušálnou náhradou výdavkov (režijný paušál) za uvedené úkony právnej služby a 20 % DPH, všetko na účet právneho zástupcu oprávnenej v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Z tarifnej hodnoty veci predstavuje tarifná odmena za jeden úkon právnej služby 81,69 Eur (základná sadzba tarifnej odmeny určená podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), za dva úkony teda 163,38 Eur, režijný paušál 10,62 EUR (§ 16 ods. 3 vyhlášky) x 2 úkony, a 20 % DPH 36,92 EUR, spolu 221,54 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Veľký Krtíš.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a uvedie sa spisová značka. Okrem toho sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom mu bola uložená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.